# ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Справцевої Катерини Сергіївни на тему «Психологічні особливості візуального контенту особистого профілю користувача у віртуальному просторі», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 053 Психологія**

**Актуальність теми дослідження.** Стрімкий розвиток цифрових технологій та масове поширення соціальних мереж кардинально трансформували природу самопрезентації особистості, перетворивши візуальний контент особистого профілю на провідний канал репрезентації «Я» у сучасному соціокультурному просторі. За даними DataReportal, кількість користувачів інтернету в Україні стабільно зростає: у січні 2021 року їх налічувалося 29,47 млн, що відповідало 67,6% населення, а в жовтні 2025 року вже 35,3 млн, або 89,6% населення (Kemp, 2021;Kemp, 2025). При цьому 65,2% усіх інтернет-користувачів в Україні (незалежно від віку) у жовтні 2025 року користувалися щонайменше однією соціальною мережею (Kemp, 2025).

У цих умовах фотографія, відео та супровідні мультимодальні елементи функціонують уже не як технічно-комунікативні засоби, а як основний інструмент конструювання ідентичності, через який особистість презентує себе невидимій множинній асинхронній аудиторії.

Психологічна значущість цього феномену полягає у тому, що візуальна самопрезентація у віртуальному просторі функціонує одночасно у двох вимірах: як засіб зовнішнього управління враженням і як фактор внутрішньої трансформації Я-концепції суб'єкта. Технологічна архітектура платформ - інструменти редагування, фільтри, штучний інтелект, алгоритми видимості, кількісно-метричний зворотний зв'язок - створює якісно нові умови самопрезентації, які класичні теорії (Е. Гофман, К. Юнг, М. Лірі та Р. Ковальскі, Е. Гіггінс) описували лише частково. Виникає потреба в інтегральному психологічному осмисленні візуального контенту як феномена, що поєднує внутрішньо-особистісні мотиваційні структури, соціально-комунікативні стратегії та технологічно опосередковані можливості цифрового середовища.

Емпірично зафіксованими наслідками інтенсивного функціонування у віртуальному просторі є зростання цифрової тривожності, залежність самооцінки від кількісних метрик аудиторії, деформація образу тіла, феномен «псевдо-автентичності», компульсивний моніторинг реакцій - підтверджують необхідність системного психологічного аналізу. Дослідження Л. Березовської та О. Марциняк-Дорош (2023), Ю. Третьякової (2018), Н. Шишко (2016) встановили часовий поріг інтенсивного користування соціальними мережами (близько чотирьох годин на добу), при перевищенні якого знижуються показники психологічного благополуччя. Метааналітичні дослідження П. Валкенбург та співавторів (Valkenburg et al., 2017, 2022), що

охопили понад 280 досліджень із сумарною вибіркою понад 280 000 осіб, систематизували психологічні механізми самопрезентації та підтвердили значущі зв'язки між характером цифрової активності та психологічним станом особистості.

Особливої актуальності проблема набуває в українському соціокультурному контексті. З 24 лютого 2022 року соціальні мережі стали для українців не лише простором особистої комунікації, але й критично важливим каналом отримання інформації про безпекові загрози, події на фронті, життя близьких. Інтенсивність використання мереж зросла, водночас зросла й психологічна напруженість цифрової взаємодії, посилилася потреба у формуванні культури безпечної самопрезентації як інтегральної особистісної характеристики, що забезпечує психологічне благополуччя в умовах постійного цифрового впливу.

Попри значну увагу до феномену віртуальної у зарубіжних і вітчизняних дослідженнях, наявні підходи характеризуються низкою концептуальних і методологічних дефіцитів: відсутністю систематичної типологізації стратегій візуальної самопрезентації, фрагментарністю емпіричних показників, дефіцитом мультиметодних досліджень, що поєднують кількісний контент-аналіз із якісною інтерпретацією, а також браком цілісних психологічних технологій, спрямованих саме на формування культури безпечної самопрезентації. Більшість зарубіжних і українських психоосвітніх програм орієнтовані на загальні питання медіаграмотності та кібербезпеки, тоді як специфічні психологічні аспекти візуальної самопрезентації - конгруентність онлайн- та офлайн-ідентичності, психологічна стійкість до алгоритмічного тиску, автономія від кількісних метрик аудиторії - залишаються поза увагою системних інтервенцій.

Трансформація комунікативних практик в умовах цифрового суспільства зумовлює актуалізацію проблеми самопрезентації особистості у віртуальному просторі. Особливої значущості набуває візуальний контент як провідний засіб конструювання цифрової ідентичності та соціальних взаємодій у соціальних мережах. За даними досліджень, близько 80% інформації в соціальних мережах передається візуальним шляхом, що підкреслює домінування візуальної комунікації над текстовою в цифровому середовищі.

Відтак, актуальність дослідження зумовлена стрімким зростанням впливу віртуалізації суспільства на особистість та її життєдіяльність. Особливістю сучасної цифрової комунікації є те, що взаємодія користувачів у віртуальному просторі вже давно не обмежується вербальною комунікацією. Невербальна комунікація, яка займає вагому частку при передачі інформації в особистому контакті, переходить у віртуальний формат у вигляді контекстного спілкування через візуальний контент особистого профілю.

Водночас недостатньо вивченими залишаються питання психологічної характеристики візуалізації образу «Я» особистості у віртуальному просторі соціальних мереж, характер та обсяг інформації, що можна сприйняти шляхом візуального контенту в контексті самопрезентації особистості. Потребують

поглибленого вивчення стратегії візуальної самопрезентації, їх вплив на психологічне благополуччя особистості, а також розробка науково обґрунтованих підходів до формування культури безпечної самопрезентації у віртуальному просторі.

Психологічні дослідження проблеми самопрезентації особистості представлені в роботах як зарубіжних (E. Goffman, M. Leary, R. Kowalski, B. Schlenker, D. Boyd, A. Marwick, J. Van Dijck), так і вітчизняних науковців: загальнопсихологічні та соціально-психологічні засади самопрезентації розроблено в працях О. Капустюк, А. Кононенка, Т. Чигирин; самопрезентацію в соціальних мережах досліджували Л. Березовська, А. Вавілова, А. Краснякова, Л. Ляховець, Н. Макогончук, В. Тканова; візуальні засоби самопрезентації розглянуто в роботах О. Дробот, О. Сергєєнкової, О. Столярчук, О. Коханової, Н. Тавровецької, Т.П. Цюман. Водночас специфіка візуальної самопрезентації у віртуальному просторі соціальних мереж залишається недостатньо вивченою, особливо в контексті вітчизняних психологічних досліджень.

Актуальність вивчення візуального компоненту самопрезентації особистості зумовлена також соціальними викликами, пов'язаними з необхідністю формування культури безпечної присутності в цифровому просторі. Дослідники відзначають зростання проблем, пов'язаних із порушенням приватності, кібербулінгом, негативними наслідками соціального порівняння та формуванням залежності від схвалення в соціальних мережах. Розробка науково обґрунтованих підходів до формування культури безпечної самопрезентації особистості у віртуальному просторі є важливим завданням сучасної психологічної науки.

Зазначені наукові і прикладні суперечності зумовили вибір теми дисертації «**Психологічні особливості візуального контенту особистого профілю користувача у віртуальному просторі**».

**Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.** Дисертаційне дослідження виконано відповідно до тематичного плану наукових досліджень Київського столичного університету імені Бориса Грінченка в межах комплексної науково-дослідної теми кафедри психології особистості та соціальних практик «Психологія конструктивної поведінки особистості у трансформаціях суспільних відносин» (державний реєстраційний номер 0121U111923). Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Київського столичного університету імені Бориса Грінченка (протокол № 10 від 28 жовтня 2021 року).

**Об'єкт дослідження:** візуальний контент особистого профілю користувача у віртуальному просторі.

**Предмет дослідження:** психологічні особливості візуального контенту особистого профілю користувача у віртуальному просторі.

**Метою дослідження** виступає теоретико-методологічне обґрунтування та емпіричне вивчення психологічних особливостей візуального контенту особистого профілю користувача у віртуальному просторі, створення функціонального алгоритму аналізу особистого профілю користувача

соціальних мереж та розробка психологічної технології формування культури безпечної самопрезентації особистості.

**Теоретико-методологічну основу дослідження** становлять: драматургічна теорія самопрезентації Е. Гофмана (Goffman, 1959) у її цифровому розширенні Б. Хогана (Hogan, 2010); юнгіанська концепція персони (Jung, 1928); двокомпонентна модель самопрезентації М. Лірі та Р. Ковальскі (Leary, Kowalski, 1990); таксономія стратегій самопрезентації Е. Джонса і Т. Піттмана (Jones, Pittman, 1982); теорія самодискрепансії Е. Гіггінса (Higgins, 1987); теорія використання і задоволення (Katz, Blumler, Gurevitch, 1974); мультимодальний семіотичний підхід Г. Кресса і Т. ван Леувена (Kress, van Leeuwen, 2021); концепція технологічних можливостей П. Наджі та Дж. Нефф (Nagy, Neff, 2015); концепція соціальних мереж Д. Бойд (Boyd, 2014); психологічні концепції самоактуалізації / самореалізації (К. Гольдштейн, А. Маслоу, К. Роджерс, В. Франкл) та діяльнісно-суб'єктний підхід українських психологічних шкіл (С. Максименко, О.М. Лозової, Г. Балла, І. Беха, В. Татенко, Т. Титаренко); концепція психологічного благополуччя К. Ріфф (Ryff, 1989); екзистенційно-системний концепт динаміки образу світу, образу Я і смислової системи особистості С. Каліщук (Каліщук, 2020); психосемантичний підхід до аналізу візуальної комунікації (О. Дробот). Методологічну рамку технології формувального дизайну склали роботи С. Бараба і К. Сквайра (Barab, Squire, 2004) та П. Кобба та інших (Cobb et al., 2003); концептуальні положення щодо психологічної безпеки особистості у цифровому середовищі (S. Livingstone, H. Nissenbaum, N. Cherepovska, Л. Найдьонова), які формують основу для розробки технології безпечної самопрезентації.

Відповідно до мети поставлено такі **завдання дослідження**:

1) здійснити теоретичний аналіз феномену візуального контенту особистого профілю користувача та психологічних механізмів самопрезентації у віртуальному просторі, побудувати концептуальну модель психологічних особливостей візуального контенту особистого профілю користувача;

2) емпірично дослідити психологічні особливості візуального контенту особистого профілю користувача виявити латентну структуру і типологію стратегій візуальної презентації особистості в соціальних мережах;

3) виявити психологічні предиктори належності до різних типів візуальної самопрезентації та проаналізувати взаємозв'язки між індивідуально-психологічними характеристиками й об'єктивними параметрами контенту;

4) розробити та апробувати психологічну технологію формування культури безпечної самопрезентації особистості у віртуальному просторі та експериментально перевірити її ефективність.

У дослідженні було сформульовано **загальну гіпотезу:** зміст візуального контенту особистого профілю у віртуальному просторі визначає самопрезентація особистості, яка розкриває її образ у соціальних взаємодіях.

Загальну гіпотезу конкретизовано в низці **часткових гіпотез**:

1) через самопрезентацію особистість конструює і пред'являє аудиторії свій цифровий образ;

2) візуальний контент особистого профілю відображає різні конфігурації Я-концепції особистості (Реальне – Ідеальне – Належне Я), які проявляються в емпірично розрізнюваних типах стратегій візуальної самопрезентації;

3) стратегії візуальної самопрезентації характеризуються певним мотиваційним профілем, рівнем редагування контенту та специфічними психологічними ризиками. Найбільший ризик деформації самосприйняття у віртуальному просторі пов'язаний зі стратегіями, орієнтованими на ідеалізацію образу.

**Методи дослідження.** Для розв'язання поставлених завдань використано комплекс взаємодоповнюваних методів:

- *теоретичні*: *історико-генетичний аналіз і концептуальна декомпозиція:* для реконструкції історіогенезу поняття «візуальний контент особистого профілю користувача». Поняття розкладено на чотири складники («користувач», «профіль», «контент», «візуальність») і простежено умови їх попарного зрощення; *порівняльний аналіз*: для зіставлення значень кожного складника в різних галузях знання за трьома аналітичними змінними, для виокремлення подвійної адресованості профілю (людям і алгоритму) та для порівняння архітектури соціальних мереж Instagram, Facebook і TikTok як середовищ візуальної самопрезентації; *аналіз і синтез*: для формулювання п'яти робочих дефініцій (користувача, особистого профілю користувача, контенту, візуального контенту, візуального контенту особистого профілю користувача) і виокремлення чотирьох ознак предмета дослідження (матеріальність, діяльнісний характер, структурна зумовленість, подвійна адресованість); *систематизація:* для впорядкування психологічних особливостей візуального контенту у дві групи (складники та наслідки самопрезентації), для виокремлення шестирівневої системи психологічних механізмів візуального Я-вираження та чотирьох механізмів формування візуального образу профілю (селективного, модифікаційного, стратегічного, рефлексивного), а також для визначення впливу характеристик віртуального простору на ці механізми; *теоретичне узагальнення*: для інтеграції класичних моделей самопрезентації (Е. Гофман, К. Юнг, М. Лірі та Р. Ковальскі, Е. Гіггінс, Е. Кац) з концепцією технологічних можливостей цифрових платформ; *концептуальне моделювання*: для побудови структурної моделі візуального контенту особистого профілю користувача та концептуальної моделі психологічних особливостей візуального контенту, що інтегрує особистісний, поведінковий, структурний, комунікативний, динамічний і технологічний компоненти.

- *емпіричні*: *опитування за анкетою* «Самопрезентація у віртуальному просторі», *структурований контент-аналіз* візуального контенту особистого профілю користувача за розробленою кодувальною книгою (формат F1–F7, вид V1–V3, характеристики C1–C15, стратегії S1–S7), *цифрова етнографія* (36

днів моніторингу публічної активності користувачів), *напівструктуроване глибинне інтерв'ю;*

- *методи статистичної обробки даних*: описова статистика, експлораторний факторний аналіз (EFA) методом максимальної правдоподібності з обертанням промакс, ієрархічний кластерний аналіз методом Варда, мультиноміальна логістична регресія, множинна лінійна регресія, дисперсійний аналіз з повторними вимірами (ANOVA), t-тести, критерій $\chi^2$, коефіцієнти ефекту (Cohen's d, $\varepsilon^2$, $\eta^2 p$, V Крамера), крос-валідація, паралельний аналіз Хорна; обробка проводилася у середовищах SPSS 27 та R 4.3;

- *методи якісного аналізу*: рефлексивний тематичний аналіз за методологією В. Браун і В. Кларк (Braun, Clarke, 2022), процедура узгодження двох незалежних кодувальників (к Коена), тріангуляція даних за моделлю Н. Денсіна (Denzin, 2017).

**Емпірична база дослідження.** Емпіричною базою дослідження слугував український сегмент віртуального простору соціальних мереж Instagram, Facebook і TikTok, а саме публічні особисті профілі їхніх користувачів. Основним матеріалом аналізу став візуальний контент цих профілів: загалом проаналізовано 6440 одиниць візуального контенту. Дослідження проводилося упродовж 24 календарних місяців (2024–2025 рр.) у двохвильовому форматі поетапного нарощення вибірки. Загальна вибірка склала 250 осіб віком 18–40 років (M = 27,4; SD = 5,8); 58,0% жінок та 42,0% чоловіків - користувачів соціальних мереж Instagram, Facebook та TikTok. Проаналізовано 6440 одиниць візуального контенту. Підвибірку повного циклу склали 60 учасників (по 12 від кожного з п'яти типів самопрезентації), цифрової етнографії - 80 учасників. Формувальний етап проведено на вибірці 60 осіб (експериментальна підгрупа n = 30, контрольна підгрупа n = 30).

**Достовірність і надійність** результатів дослідження забезпечено теоретико-методологічним обґрунтуванням вихідних позицій, відповідністю використаних методів меті і завданням, достатнім обсягом вибірки (N = 250 для основного дослідження; n = 60 для формувального етапу), розрахованим за методологією Коена (Cohen, 1988) із потужністю 0,80 при $\alpha$ = ,05, а також застосуванням мультиметодної тріангуляції за моделлю Н. Денсіна (Denzin, 2017), процедури узгодження двох незалежних кодувальників (к Коена = 0,84), процедура перевірки учасниками (Lincoln & Guba, 1985), внутрішньої узгодженості шкал (α-Кронбаха = 0,78–0,87) та крос-валідації типології (50/50 ARI = 0,74). Статистична обробка здійснювалася у середовищах SPSS 27 та R 4.3 із дотриманням стандартів доказової психологічної практики, що забезпечило репрезентативність вибірки, валідність вимірювань та відтворюваність отриманих результатів.

**Наукова новизна одержаних результатів** полягає у тому, що уперше:

- *виявлено* чотирифакторну латентну структуру візуальної самопрезентації особистості у соціальних мережах (персоналізація, естетизація, автентичність, соціальна включеність) на основі

мультиметодного емпіричного дослідження, що сумарно пояснює 73,8% варіативності та відтворюється на двох незалежних хвилях збору даних;

- *побудовано* та емпірично обґрунтовано класифікацію стратегій візуальної самопрезентації (автентично-експресивний, перфекціоністсько-естетичний, соціально-інтегративний, іміджево-брендинговий, експериментально-ігровий типи), валідизовану через крос-валідацію та тріангуляцію чотирьох ліній даних;

- *концептуалізовано* феномен «псевдо-автентичності» як специфічну деформацію цифрової Я-концепції, за якої ідеалізований цифровий образ переживається суб'єктом як більш автентичний, ніж реальний;

- *виявлено та концептуалізовано* феномен «засвоєної алгоритмічної ідеології» - інтеріоризованої нерефлексивної рамки оцінювання власного й чужого контенту через логіку алгоритмічного просування;

- *розроблено* функціональний алгоритм аналізу особистого профілю користувача у віртуальному просторі (ФААОПКВП) як чотириетапну послідовність діагностичних процедур;

- *розроблено* та концептуалізовано синергетико-психологічну інтегровану технологію формування культури безпечної самопрезентації особистості в соціальних мережах як п'ятиблокову систему психопрофілактики й психопросвіти;

*Удосконалено:*

- теоретичні уявлення про психологічні механізми формування візуального образу профілю через виокремлення чотирикомпонентної системи (селективний, модифікаційний, стратегічний, рефлексивний механізми);

- структурну модель візуального контенту особистого профілю користувача (формальний, змістово-тематичний, композиційно-естетичний, технологічно-опосередкований, вербально-семіотичний, соціально-інтерактивний компоненти);

- створено і апробовано систему психологічних принципів безпечної самопрезентації (рефлексивна усвідомленість, конгруентність, психологічна стійкість, адаптивність, автономія від алгоритмічного вплизу, цифрова компетентність);

*Набули подальшого розвитку:*

- інтеграція класичних теоретичних моделей самопрезентації (Е. Гофман, К. Юнг, М Лірі та Р. Ковальскі, Е. Гіггінс, Е. Кац) з сучасною концепцією технологічних можливостей цифрових платформ;

- уявлення про гендерні та платформо-специфічні особливості візуальної самопрезентації українських користувачів соціальних мереж в умовах війни 2022–2025 років;

- методологія мультиметодного дослідження візуальної самопрезентації з тріангуляцією кількісного контент-аналізу, цифрової етнографії та якісного інтерв'ю.

**Практичне значення** одержаних результатів полягає у тому, що розроблену синергетико-психологічну інтегровану технологію формування культури безпечної самопрезентації особистості в соціальних мережах може

бути використано у роботі практичних психологів, психологів-консультантів і психотерапевтів при наданні психологічної допомоги клієнтам із проблемами цифрової тривожності, залежності самооцінки від реакцій аудиторії, образу тіла та цифрової ідентичності. Розроблений функціональний алгоритм аналізу особистого профілю користувача (ФААОПКВП) може застосовуватися як діагностичний інструмент в індивідуальній психологічній роботі. Матеріали дисертації можуть бути використані у навчальному процесі при викладанні дисциплін «Медіапсихологія», «Психологія особистості», «Психологія комунікації», «Психологічне консультування», «Психологічна безпека особистості», «Мистецтво самопрезентації в професійній діяльності», «Дизайн ментального простору» та у програмах підготовки і підвищення кваліфікації практичних психологів.

Результати дослідження впроваджено у фахову професійну діяльність Української Асоціації організаційних психологів та психологів праці (довідка № 0009/25 від 18 листопада 2025 р.), у освітній процес Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана (довідка від 30.12. 2025 р.) та Київського інституту сучасної психології та психотерапії (довідка від 21.12. 2025 р.), у практичну діяльність Центру аналітичної психології «Простір» (довідка від 7.07. 2026 р.).

**Апробація результатів дисертації.** Основні теоретичні положення та практичні результати дисертаційної роботи пройшли апробацію у трьох взаємопов'язаних форматах формувального дизайну: концептуальну валідизацію в експертному фаховому середовищі (Українська асоціація організаційних психологів та психологів праці, 2024 р., Довідка УАОППП №0009/25 від 18.11.2025); навчально-методичне впровадження у фахове професійне середовище (Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана, Київський інститут, 2024–2025 рр.); імплементаційне впровадження як формувальної інтервенції у Центрі аналітичної психології «Простір» (2025–2026 рр.).

Основні положення та результати дослідження доповідалися й обговорювалися на наукових і науково-практичних конференціях міжнародного та всеукраїнського рівня: II Міжнародна науково-практична конференція «Scientific research in the modern world» (м. Торонто, Канада, 2022 р.); Міжнародна науково-практична конференція «Євроінтеграційні процеси в Україні: історичні, культурні, політико-правові та психологічні аспекти» (Київ – Львів – Торунь, 2023 р.); VII Міжнародна науково-теоретична конференція «The current state of development of world science: characteristics and features» (м. Лісабон, Португалія, 2024 р.); I Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція з міжнародною участю «Психологічні предиктори соціального розвитку особистості в сучасних умовах освітнього середовища» (м. Київ, 2024 р.); Міжнародна науково-практична конференція «Інформаційні технології і автоматизація – 2024» (м. Одеса, 2024 р.); Всеукраїнська інтернет-конференція здобувачів вищої освіти і молодих учених «Україна – світ: Діалог культур» (м. Дніпро, 2024 р.); Всеукраїнський форум молодих вчених «Гідність і свобода українців» (м. Київ, 2024 р.); LI Міжнародна науково-

практична конференція «Evolution and improvement of traditional approaches to scientific research» (м. Любляна, Словенія, 2024 р.).

**Публікації**. Основний зміст роботи викладено в 20 публікаціях, із них: 11 (зараховано як 10,5 публікації з них 3 у співавторстві) наукових статтей, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 1 – одноосібний розділ у колективній монографії, 8 публікацій, у яких додатково висвітлено результати дисертації. Наукові результати дисертації повною мірою висвітлено у наукових публікаціях

**Наукові статті, опубліковані у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України:**

1. Справцева К. С. Візуалізація образу «Я» в інформаційному просторі соціальних мереж. *Габітус*. 2023. Вип. 48. С. 175–178. DOI: https://doi.org/10.32782/2663-5208.2023.48.31.
2. Справцева К. С. Особливості прояву нарцисизму при самопрезентації у соціальних мережах. *Наукові перспективи*. 2023. № 12(42). С. 931–945. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2023-12(42)-931-945.
3. Справцева К. С. Психологічний аналіз структурних компонентів образу «Я» у візуальній самопрезентації. *Наукові перспективи*. 2024. № 6(48). С. 1013–1023. DOI: https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-6(48)-1013-1023.
4. Справцева К. С. Селфі як феномен цифрової культури: психоаналітична інтерпретація та методологія дослідження. *Перспективи та інновації науки*. 2024. № 12(46). С. 1290–1300. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-12(46)-1290-1300.
5. Справцева К. С. Психологічні аспекти безпеки та приватності в цифровому середовищі. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія*. 2024. Вип. 2(20). С. 104–109. DOI: https://doi.org/10.17721/BPSY.2024.2(20).17.
6. Справцева К. С. Самопрезентація українок у соціальних мережах під час вимушеної міграції: досвід війни. *Психологічні травелоги*. 2024. № 4. С. 333–343. DOI: https://doi.org/10.31891/PT-2024-4-32.
7. Справцева К. С., Шинкарьова Л. В. Самопрезентація дружин учасників бойових дій у соціальних мережах в умовах війни. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2024. Вип. 5. С. 144–149. DOI: https://doi.org/10.51547/ppp.dp.ua.2024.5.20.
8. Справцева К. С. Психологія демонстративного споживання: еволюція самопрезентації особистості в соціальних мережах. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 1(41). С. 1259–1271. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-1(41)-1259-1271.
9. Spravtseva K. Digital narcissism: psychoanalytic mechanisms of personality manifestation in social media and their impact on psychological well-being. *Scientific Bulletin of Mukachevo State University. Series "Pedagogy and*

*Psychology"*. 2025. Vol. 11, No. 1. P. 104–112. DOI: https://doi.org/10.52534/msu-pp1.2025.104.

10. Сергєєнкова О. П., Цюман Т. П., Справцева К. С. Психоедукація вразливих верств населення з використанням соціальних мереж у воєнний час. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 7(47). С. 1382–1392. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-7(47)-1382-1392.

11. Справцева К. С., Бобровицька А. А. Зв'язок між резильєнтністю особистості та характеристиками візуального контенту в соціальних мережах. *Перспективи та інновації науки*. 2025. № 12(58). С. 4216–4231. DOI: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2025-12(58)-4216-4231 .

**Одноосібний розділ у колективній монографії :**

12. Справцева К. С. Теоретичний аналіз поняття візуального контенту у науковому просторі. *Наука та освіта у третьому тисячолітті: інформаційні технології, освіта, право, психологія, соціальне забезпечення та робота, управління* : міжнар. колект. моногр. Lublin : ISAP Instytut Spraw Administracji Publicznej, 2024. С. 423–469. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.14582375.

**Публікації, у яких додатково висвітлено результати дисертації :**

13. Справцева К. С. The presentation of self in social networks as an actual trend in cyberpsychology. Scientific Research in the Modern World : proc. of the 2nd Int. sci. and pract. conf. (Toronto, 7–9 Dec. 2022). Toronto : Perfect Publishing, 2022. P. 395–398.

14. Справцева К. С. Візуальний контент особистості у соціальних мережах як інструмент для дослідження євроінтеграційних процесів в Україні. Євроінтеграційні процеси в Україні: історичні, культурні, політико-правові та психологічні аспекти : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 12–13 квіт. 2023 р.). Liha-Pres, 2023. С. 254–257. DOI: https://doi.org/10.36059/978-966-397-311-1-62

15. Справцева К. С. Психологічні аспекти самопрезентації у соціальних мережах: роль аудиторії та стратегії впливу. The current state of development of world science: characteristics and features : матеріали VII Міжнар. наук.-теор. конф. (м. Лісабон, 14 черв. 2024 р.). 2024. С. 150–152. DOI: https://doi.org/10.36074/scientia-14.06.2024

16. Справцева К. С. Самопрезентація особистості у віртуальному просторі як індикатор суспільних трансформацій сучасності. Психологічні предиктори соціального розвитку особистості в сучасних умовах освітнього середовища : матеріали І Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю (м. Київ, 8 жовт. 2024 р.). Київ, 2024. С. 76–77.

17. Справцева К. С. Приватність у соціальних мережах як психологічна потреба особистості. Інформаційні технології і автоматизація – 2024 : матеріали конф. (м. Одеса, 31 жовт. – 1 листоп. 2024 р.). Одеса : Вид-во ОНТУ, 2024. С. 239–241.

18. Справцева К. С. Психологічні механізми самопрезентації особистості у віртуальному просторі. Україна – світ: діалог культур : матеріали Всеукр. інтернет-конф. здобувачів вищої освіти і молодих учених (м. Дніпро, 21 листоп. 2024 р.). Дніпро : УДУНТ, ННІ УДХТУ, 2024. С. 65–67.

19. Справцева К. С. Стратегії захисту психологічного благополуччя у соціальних мережах. Психологічні предиктори соціального розвитку особистості в сучасних умовах освітнього середовища : матеріали І Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю (м. Київ, 21 листоп. 2024 р.). Київ : Політехніка, 2024. С. 133–135.

20. Справцева К. С. Перформативність селфі як соціокультурний феномен цифрової епохи. Evolution and improvement of traditional approaches to scientific research : матеріали LI Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Любляна, 11–13 груд. 2024 р.). International Scientific Unity, 2024. С. 246–249. DOI: https://doi.org/10.70286/isu-11.12.2024

**Особистий внесок здобувача.** У статті «Самопрезентація дружин учасників бойових дій у соціальних мережах в умовах війни», написаній у співавторстві з Л.В. Шинкарьовою, здобувачці належить контент-аналіз особистих профілів дружин учасників бойових дій у соціальній мережі Facebook проблеми, розробка методології дослідження та інтерпретація результатів щодо психологічних особливостей візуальної самопрезентації.

У статті «Психоедукація вразливих верств населення з використанням соціальних мереж у воєнний час», написаній у співавторстві з Сергєєнковою О.П. та Цюман Т.П., здобувачка описує унікальні можливості для масової психоедукації, що створюють соціальні мережі у воєнний час.

У статті «Зв'язок між резильєнтністю особистості та характеристиками візуального контенту в соціальних мережах», написаній у співавторстві з Бобровицькою А.А. здобувачкою виділено основні характеристики візуального контенту та їх вплив на поведінку користувачів із різним рівнем резильєнтності.

**Структура та обсяг дисертації.** Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (244 найменування, з них 198 – іноземними мовами) та додатків. Загальний обсяг дисертації складає 329 сторінок, з яких 211 сторінок основного тексту. Робота містить 23 таблиці, 11 рисунків та 11 додатків на 67 сторінках.

**Оцінка мови та стилю дисертації.** Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури.

**Дотримання здобувачем академічної доброчесності в дисертації та наукових публікаціях, в яких висвітлено наукові результати дисертації.** На підставі вивчення тексту дисертації і наукових публікацій, результатів автоматизованої перевірки на плагіат та їхньої експертної оцінки встановлено, що дисертація і наукові публікації виконані самостійно, не містять академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації, самоплагіату.

**Відповідність змісту дисертації галузі знань та спеціальності.** Зміст дисертації відповідає галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки, спеціальності 053 Психологія.

**Рішення.**

1. Дисертація Справцевої Катерини Сергіївни на тему «Психологічні особливості візуального контенту особистого профілю користувача у віртуальному просторі», подана на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 053 Психологія, є завершеною, самостійною роботою, що містить науково обґрунтовані результати, актуальність, наукову новизну, теоретичне та практичне значення і відповідає п. 6-9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами), наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 р. № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації», затвердженого Міністерством юстиції України 03.02.2017 р. за № 155/30023.

2. Дисертація Справцевої Катерини Сергіївни та наукові публікації, в яких висвітлено наукові результати дисертації, виконано на належному науковому рівні з дотриманням академічної доброчесності.

3. Справцева Катерина Сергіївна на високому рівні оволоділа методологією наукової діяльності, набула теоретичних знань, відповідних умінь, навичок та компетентностей. Здобувачка вільно володіє матеріалом.

4. Рекомендувати дисертацію Справцевої Катерини Сергіївни до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді для присудження К.С. Справцевої ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 053 Психологія.

**Головуюча –**
кандидат психологічних наук,
доцент кафедри практичної психології,
заступник декана з наукової роботи
та міжнародної діяльності
Факультету психології
та спеціальної освіти
Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка **Ірина МУЗИЧЕНКО**

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Код ЄДРПОУ 45307965
ВЛАСНИЙ ПІДПИС
Музиченко І. ЗАСВІДЧУЮ
(ПІБ)
Провід. фах. В.К.
(посада)